

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 9. marts 2015
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMBWI
Sags nr.: 1500968
Dok nr.: 1646188

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 11. februar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 519 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 519:

"Hvad er betingelserne for, at man kan udnytte patientmobilitetsdirektivet, når et tysk hospital stærkt anbefaler, at man skal opereres for en tarmlidelse, der kræver indlæggelse, og når det danske hospital ikke vil undersøge patienten, som anbefalet af et andet, offentligt dansk hospital?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at reglerne for refusion af udgifter til hospitalsbehandling i medfør af de danske regler, som implementerer direktiv nr. 2011/24/EU om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser m.v. (patientmobilitetsdirektivet), er fastsat i sundhedslovens § 89 a og bekendtgørelse nr. 958 af 29. august 2014 om ret til sygehusbehandling m.v. (sygehusbekendtgørelsen).

Det er bl.a. fastsat i bekendtgørelsens § 31, stk. 2, at regionsrådet refunderer udgifter til samme behandling eller lignende behandling, som patienten ville være blevet tilbudt i det offentlige sygehusvæsen her i landet. Regionsrådets refusion af udgifter til ikke-akut sygehusbehandling i et andet EU-/EØS-land er som udgangspunkt betinget af, at patienten er henvist til sygehusbehandling, jf. bekendtgørelsens § 31, stk. 3. Sygehusbehandling, der kræver indlæggelse, i et andet EU-land, kræver endvidere forhåndsgodkendelse, som hjemregionen kan afslå, hvis den selv kan yde behandlingen inden for en passende frist.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 517, er det sygehuset, som modtager en henvisning, der på grundlag af henvisningens oplysninger vurderer det konkrete behov for undersøgelse.

Det bemærkes, at en patient ikke er udelukket fra at anmode om en fornyet vurdering af sin helbredstilstand og af, om der er indikation for en bestemt undersøgelse eller behandling på et andet sygehus. En sådan fornyet vurdering vil dog forudsætte, at patienten henvises på ny.

Det kan supplerende oplyses, at det ikke er en betingelse, at en henvisning er udfærdiget af en dansk sundhedsperson. Generelt gælder det dog, at den pågældende sundhedsperson skal kunne sidestilles med den læge, tandlæge eller anden sundhedsperson eller offentlig myndighed, der i Danmark kan give en henvisning til en tilsvarende behandling.

Afslutningsvis bemærkes, at regionens afgørelse vedr. refusion af udgifter til hospitalsbehandling i medfør af de danske regler, som implementerer patientmobilitetsdirektivet, kan påklages til Patientombuddet.

Patienter kan søge vejledning om reglerne vedr. behandling i udlandet hos de regionale patientkontorer, som også vejleder om muligheden for at klage til Patientombuddet over regionens afgørelse.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Birgitta Bladt Winkler